

[Hans Knudsen.]

beskæftigelses- og valutaproblem ved blot at søge valutabalancen sikret gennem en strammere kreditpolitik. Sådanne foranstaltninger har, hvor nødvendige de end har været og fremdeles er, medført, at produktionen ikke har kunnet udvise den fremgang, som samfundet har brug for. Der er ikke i de senere år foregået den investering, som udviklingen og den øgede teknik kræver. Hvis vort produktionsapparat skal følge med i den tekniske udvikling, og hvis vi skal blive i stand til at beskæftige det stigende befolkningstal, vil der fremover blive stillet helt andre og langt større krav til investering, end vi hidtil har været indstillet på.

Disse forhold, som den højttærede finansminister også har peget på i sin fremsættelsestale vedrørende de to lovforslag, er baggrunden for disse forslag. Lovforslagene skal ikke alene løse den opgave, at den størst mulige del af indtjeningen i erhvervslivet spares op til investering, men de bør også tilgode, at investeringen finder de rigtige baner, at den altså sættes ind netop på de steder i produktionen, hvor den kan forøge produktionen mest, og hvor den kan skabe den størst mulige beskæftigelse. Vel kan vi ikke løse vort investerings- og beskæftigelsesproblem alene ad skattevejen, men de foreliggende lovforslag om henholdsvis skattefri afskrivninger og investeringsfonds kan blive et værdifuldt bidrag i dette arbejde. Fornuftige afskrivningsregler og skattemæssige begunstigelser af de midler, der henlægges, i modsætning til den del af overskuddene, der udbetales i dividender og indgår i forbruget, kan bidrage stærkt til en påkrævet udvidelse af hele vort produktionsapparat.

Jeg anerkender fuldt ud dette motiv for de to forslag, og jeg vil endda hertil føje, at forslaget om nye afskrivningsregler til afløsning af det virvar af regler, som i dag gælder for afskrivninger, også af skattemæssige grunde i høj grad er påkrævet. Vore afskrivningsregler har længe været forældede, og de er i dag så håbløst udviklede, at kun et lille fåtal af skatteydere er i stand til at udnytte dem uden i hvert fald at søge sagkyndig bistand. Dertil kommer, at vi i dag har afskrivningsregler, som ganske vist er blevet fastsat for at

fremme den tekniske udvikling gennem modernisering og udvidelse og nyanskaffelser, men som desværre også i visse tilfælde kan animere til urentable investeringer, til anskaffelse af maskiner, der ikke er produktionsmæssig basis for, men som anskaffes først og fremmest af skattemæssige grunde, og som efter udnyttelse af alle afskrivningsfordelene udskiftes, før de er udtjent, også for at udnytte de fordele, som rent skattemæssigt gives ved salg af sådanne aktiver.

Ved en gennemgang af de 45 paragraffer, som det nye forslag om afskrivningsregler indeholder, får man ikke det bedste indtryk af, at man kan lave en afskrivningslov, som er både enkel og ligetil. Jeg skal indrømme, at det har skuffet mig noget, at reglerne ikke har kunnet gøres endnu mere enkle og overskuelige, men efter at jeg har læst afskrivningsudvalgets omfattende betænkning, må jeg give udvalget medhold i, at selv en betydelig forenkling af systemet som den, såvel betænkningen som lovforslaget her indeholder, alligevel må føre med sig en række særlige bestemmelser, som forekommer noget indviklede.

Jeg hilser med glæde, at det foreliggende lovforslag tager livet af det utal af forskellige afskrivningsprocenter, som skatteyderne og skattemyndighederne i dag må arbejde med, procenter, der varierer efter de forskellige genstandes normale levetid. Alene den såkaldte scrapværdi, den værdi, som svarer til et enkelt års afskrivning, og hvortil der kan nedskrives, har givet skattemyndighederne mange besværligheder. Det er rart, at dette begreb, scrapværdien, helt kan forsvinde.

Endnu værre end scrapværdien er dog de varierende afskrivningsprocenter. Det vil være et stort fremskridt at følge lovforslagets bestemmelser, hvorefter afskrivningsprocenten stort set bliver ensartet, og hvorefter også de ekstraordinære afskrivninger, vi har kendt i de senere år, forsvinder.

Jeg vil gerne give finansministeren medhold i betragtningerne over de ekstraordinære afskrivninger. De er i og for sig ikke andet end udsættelse af beskatningen til de år, hvor der ikke er mere at afskrive; men desværre er det sådan, at i de tilfælde, hvor der sker en hurtig nedskrivning af